

Hotărârea nr. 1093/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă

În vigoare de la 01.10.2006

Forma consolidată astăzi, 27.02.2015 are la bază publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 757 din 06.09.2006.

Include modificările aduse prin următoarele acte: Hotărârea nr. 1/2012 .

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Obiectul de reglementare

Art. 1. (1) Prevederile prezentei hotărâri au ca obiect de reglementare protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor, inclusiv prevenirea unor astfel de riscuri, care apar sau este posibil să apară prin expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă.

(2) Prevederile prezentei hotărâri constituie cerințe minime în acest domeniu.

(3) Valorile limită stabilite de prezenta hotărâre reprezintă valorile maxime admise până la care lucrătorii pot fi expuși în muncă.

Art. 2. Prezenta hotărâre nu se aplică lucrătorilor expuși numai la radiații ionizante reglementate de Comisia Națională de Control al Activităților Nucleare.

Art. 3. Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se aplică în totalitate întregului domeniu prevăzut la art. 1 alin. (1), fiind completată cu dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 4. În situația în care se folosește în muncă azbestul, situație care face obiectul Hotărârii Guvernului nr. 1.875/2005 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor față de riscurile datorate expunerii la azbest, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 24 ianuarie 2006, dispozițiile prezentei hotărâri se aplică întotdeauna atunci când sunt mai favorabile sănătății și securității în muncă.

SECȚIUNEA a 2-a Definiții. Domeniul de aplicare-determinarea și evaluarea riscurilor

Art. 5. Pentru aplicarea prezentei hotărâri termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. agent cancerigen:

- a) o substanță care corespunde criteriilor de clasificare în categoria 1 sau 2 de agenți cancerigeni, astfel cum sunt prevăzute la anexa nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- b) un preparat compus din una sau mai multe substanțe prevăzute la lit. a), atunci când concentrația uneia sau a mai multor astfel de substanțe corespunde cerințelor impuse în materie de limite de concentrație pentru clasificarea unui preparat în categoria 1 sau 2 de agenți cancerigeni, astfel cum sunt prevăzute fie în anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, cu modificările și completările ulterioare, fie în anexa nr. 1 la Normele metodologice privind clasificarea, etichetarea și ambalarea preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2003, atunci când substanța sau substanțele nu figurează în anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau nu au prevăzute în aceasta limite de concentrație;
- c) o substanță, un preparat sau un procedeu, prevăzute în anexa nr. 1, precum și o substanță sau un preparat care este degajat printr-un procedeu prevăzut în această anexă;

2. agent mutagen:

- a) o substanță care corespunde criteriilor de clasificare în categoria 1 sau 2 de agenți mutageni, astfel cum sunt prevăzute la anexa nr. 1 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- b) un preparat compus din una sau mai multe substanțe prevăzute la lit. a), atunci când concentrația uneia sau a mai multor astfel de substanțe corespunde cerințelor impuse în materie de limite de concentrație pentru clasificarea unui preparat în categoria 1 sau 2 de agenți mutageni, astfel cum sunt prevăzute fie în anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, cu modificările și completările ulterioare, fie în anexa nr. 1 la Normele metodologice privind clasificarea, etichetarea și ambalarea preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2003, atunci când substanța sau substanțele nu figurează în anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 490/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau nu au prevăzute în aceasta limite de concentrație;

3. valoare limită - cu excepția cazului în care se prevede altfel, limita mediei ponderate în timp a concentrației agentului cancerigen sau mutagen în aer în zona de respirație a lucrătorului, pe o perioadă de referință specificată în prezenta hotărâre.

4. substanță - termenul definit potrivit prevederilor art. 6 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, cu modificările și completările ulterioare.

5. preparat - termenul definit potrivit prevederilor art. 6 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, cu modificările și completările ulterioare.

6. zonă de respirație a lucrătorului - zona de formă emisferică, situată la nivelul feței lucrătorului, având raza de 0,3 m, măsurată de la mijlocul unei linii imaginare ce unește urechile.

Art. 6. (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică oricărei activități în care lucrătorii sunt sau pot fi expuși, ca urmare a muncii lor, la agenți cancerigeni sau mutageni.

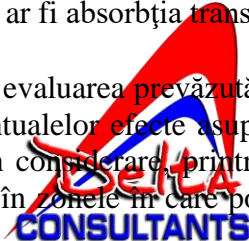
(2) În cazul oricărei activități susceptibile să prezinte pentru lucrători un risc de expunere la agenți cancerigeni sau mutageni, angajatorul este obligat să determine natura, gradul și durata de expunere a lucrătorilor, pentru a face posibilă evaluarea oricărui risc pentru sănătatea și securitatea lor, precum și stabilirea măsurilor care trebuie luate.

(3) Angajatorul este obligat să reînnoiască periodic evaluarea riscurilor și în mod obligatoriu la orice modificare a condițiilor de muncă prin care poate fi influențată expunerea lucrătorilor la agenți cancerigeni sau mutageni.

(4) Angajatorul este obligat să furnizeze inspectoratului teritorial de muncă și/sau direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, la cererea acestora, elementele care au servit la evaluarea prevăzută la alin. (2).

Art. 7. La evaluarea riscului trebuie luate în considerare toate căile de pătrundere în organism a agentului cancerigen sau mutagen, cum ar fi absorbția transcutanată și/sau percutanată.

Art. 8. În situația în care se efectuează evaluarea prevăzută la art. 6 alin. (2), angajatorii trebuie să acorde o atenție deosebită tuturor eventualelor efecte asupra securității și sănătății lucrătorilor cu sensibilitate specială și trebuie să ia în considerare, printre altele, faptul că este preferabil să nu angajeze/repartizeze astfel de lucrători în zonele în care pot intra în contact cu agenți cancerigeni sau mutageni.

CAPITOLUL II Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1 Reducerea utilizării și înlocuirea agenților cancerigeni sau mutageni la locul de muncă

Art. 9. Angajatorul trebuie să reducă utilizarea unui agent cancerigen sau mutagen la locul de muncă, dacă este posibil din punct de vedere tehnic, în special prin înlocuirea sa cu o substanță, preparat sau procedeu, care, în condiții de utilizare, nu este periculos ori este mai puțin periculos pentru sănătatea sau securitatea lucrătorilor, după caz.

Art. 10. La cererea inspectoratului teritorial de muncă și/sau a direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, angajatorul comunică acestora rezultatul acțiunilor sale.

SECȚIUNEA a 2-a Prevenirea și reducerea expunerii la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă

Art. 11. Expunerea nu trebuie să se realizeze în situația în care s-a depășit valoarea limită a agentului cancerigen sau mutagen prevăzută de prezenta hotărâre ori de actele normative prevăzute la art. 5 pct. 1 sau 2, după caz.

Art. 12. (1) Expunerea lucrătorilor trebuie evitată dacă rezultatele evaluării prevăzute la art. 6 evidențiază un risc pentru sănătatea sau securitatea lucrătorilor.

(2) Dacă din punct de vedere tehnic nu este posibilă înlocuirea agentului cancerigen sau mutagen printr-o substanță, preparat sau procedeu, care, în condiții de utilizare, nu este periculos sau este mai puțin periculos pentru sănătate și securitate, angajatorul trebuie să ia măsuri ca agentul cancerigen sau mutagen să fie, atât cât este posibil din punct de vedere tehnic, produs ori utilizat într-un sistem închis.

(3) Dacă aplicarea unui sistem închis nu este posibilă, angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca expunerea lucrătorilor să fie redusă la nivelul cel mai scăzut posibil din punct de vedere tehnic.

(4) În toate cazurile în care se utilizează un agent cancerigen sau mutagen, angajatorul este obligat să ia următoarele măsuri:

- a) limitarea cantităților agentului cancerigen sau mutagen la locul de muncă;
- b) limitarea numărului de lucrători expuși sau susceptibil a fi expuși, la nivelul cel mai scăzut posibil;
- c) proiectarea unui proces de muncă și a unor măsuri tehnice de control prin care să se evite sau să se reducă la minimum degajarea de agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă;
- d) evacuarea agenților cancerigeni sau mutageni la sursă, prin ventilație adecvată, locală (exhaustare) sau generală, și compatibilă cu necesitatea de a proteja sănătatea umană și mediul înconjurător;
- e) utilizarea metodelor de măsurare adecvate existente pentru agenții cancerigeni sau mutageni, în special pentru detectarea din timp a expunerilor anormale rezultate dintr-un eveniment neprevăzut sau dintr-un accident;
- f) aplicarea unor proceduri și metode de muncă adecvate;
- g) asigurarea măsurilor de protecție colectivă și/sau, în cazul în care expunerea nu poate fi evitată prin alte mijloace, a măsurilor de protecție individuală;
- h) aplicarea unor măsuri de igienă, în special curățarea cu regularitate a pardoselilor, pereților și a altor suprafețe;
- i) informarea lucrătorilor;
- j) delimitarea zonelor de risc și utilizarea unor indicatoare de securitate adecvate, inclusiv a indicatorului "Fumatul interzis", în zonele în care lucrătorii sunt sau pot fi expuși la agenți cancerigeni sau mutageni;
- k) elaborarea unor planuri de măsuri pentru situațiile de urgență în care ar putea să se producă expuneri anormal de ridicate;
- l) asigurarea unor mijloace care să permită depozitarea, manipularea și transportul fără risc al agenților cancerigeni sau mutageni, în special prin utilizarea de recipiente ermetice și etichetate clar și vizibil;
- m) asigurarea unor mijloace care să permită colectarea, depozitarea și evacuarea în siguranță a deșeurilor de către lucrători, inclusiv utilizarea recipientelor ermetice și etichetate clar și vizibil.

SECȚIUNEA a 3-a Informarea autorităților competente

Art. 13. Dacă rezultatele evaluării prevăzute la art. 6 evidențiază existența unui risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să pună la dispoziție inspectoratului teritorial de muncă și/sau direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, la cererea acestora, informații corespunzătoare.

Art. 14. Informațiile prevăzute la art. 13 se referă la:

- a) activitățile desfășurate și/sau procedeele industriale folosite, inclusiv motivele pentru care se utilizează agenți cancerigeni sau mutageni;
- b) cantitățile fabricate sau utilizate de substanțe ori preparate care conțin agenți cancerigeni sau mutageni;
- c) numărul lucrătorilor expuși;
- d) măsurile de prevenire luate;
- e) tipul echipamentului de protecție utilizat;
- f) natura și gradul expunerii;
- g) cazurile de înlocuire a agenților cancerigeni sau mutageni.

SECȚIUNEA a 4-a Expunerea imprevizibilă și expunerea previzibilă. Accesul în zonele de risc

Art. 15. (1) În cazul producerii unor evenimente imprevizibile sau a accidentelor care ar putea antrena o expunere anormală a lucrătorilor, angajatorul trebuie să îi informeze pe aceștia.

(2) Până la normalizarea situației și eliminarea cauzelor expunerii anormale, angajatorul trebuie să ia următoarele măsuri:

- a) să dispună ca în zona afectată să lucreze numai lucrătorii care sunt indispensabili pentru executarea reparațiilor sau a altor lucrări necesare;
- b) să doteze lucrătorii implicați cu echipament individual de protecție, inclusiv cu echipament pentru protecția respiratorie; expunerea nu trebuie să fie permanentă și trebuie limitată la strictul necesar pentru fiecare lucrător;
- c) să nu permită ca lucrători neprotejați să lucreze în zona afectată.

(3) Lucrătorii implicați trebuie să poarte echipamentul individual de protecție și de lucru cu care au fost dotați.

Art. 16. (1) Pentru anumite activități, cum este întreținerea, pentru care este previzibilă posibilitatea unei creșteri semnificative a expunerii și în privința cărora au fost deja epuizate toate posibilitățile de a lua alte măsuri tehnice de prevenire în scopul limitării acestei expunerii a lucrătorilor, angajatorul trebuie să stabilească, după consultarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor din întreprindere ori unitate, fără a afecta reponsabilitatea angajatorului, măsurile necesare pentru a reduce durata expunerii lucrătorilor la minimum posibil și pentru a asigura protecția lor în timpul acestor activități.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) angajatorul trebuie să pună la dispoziție lucrătorilor implicați echipament individual de protecție, inclusiv echipament pentru protecția respiratorie. Lucrătorii implicați trebuie să poarte echipamentul individual de protecție pe toată durata în care persistă expunerea anormală.

(3) Pentru activitățile prevăzute la alin. (1) expunerea lucrătorilor nu trebuie să fie permanentă și trebuie limitată strict la minimum necesar pentru fiecare lucrător.

Art. 17. Angajatorul trebuie să ia măsurile necesare adecvate pentru delimitarea clară și semnalizarea zonelor în care se desfășoară activitățile prevăzute la art. 16 alin. (1) sau pentru a preîntâmpina prin alte mijloace accesul persoanelor neautorizate în astfel de zone.

Art. 18. Angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru ca accesul în zone în care se desfășoară activități pentru care rezultatele evaluării prevăzute la art. 6 evidențiază un risc pentru

securitatea sau sănătatea lucrătorilor să fie permis numai lucrătorilor care, prin natura muncii sau a funcției lor, e necesar să fie prezenți în interiorul zonei.

SECȚIUNEA a 5-a Măsuri de igienă și de protecție individuală

Art. 19. Angajatorul este obligat ca, pentru orice activitate în care există risc de contaminare cu agenți cancerigeni sau mutageni, să ia măsuri adecvate pentru a se asigura că:

- a) lucrătorii nu mănâncă, nu beau și nu fumează în zonele de lucru în care există riscul contaminării cu agenți cancerigeni sau mutageni;
- b) lucrătorii sunt dotați cu echipament individual de protecție adecvat sau alt echipament special adecvat;
- c) sunt prevăzute locuri special amenajate pentru depozitarea separată a echipamentului individual de protecție sau a echipamentului special, pe de o parte, de îmbrăcămintea de stradă, pe de altă parte;
- d) lucrătorii au la dispoziție grupuri sanitare și dușuri, suficiente și adecvate;
- e) echipamentul individual de protecție este depozitat corect în locuri bine stabilite și este verificat și curățat dacă este posibil înainte și obligatoriu după fiecare utilizare;
- f) echipamentul individual de protecție cu deficiențe este reparat sau înlocuit înainte de următoarea utilizare.

Art. 20. Lucrătorii nu trebuie să suporte costul măsurilor prevăzute la art. 19.

SECȚIUNEA a 6-a Informarea, instruirea, consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 21. (1) Angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor din întreprindere sau unitate să primească o instruire suficientă și adecvată, bazată pe toate cunoștințele disponibile, în special sub formă de informații și instrucțiuni, referitoare la:

- a) riscurile potențiale pentru sănătate, inclusiv riscurile suplimentare cauzate de consumul de tutun;
- b) măsurile care trebuie luate pentru prevenirea expunerii;
- c) cerințele de igienă;
- d) purtarea și utilizarea echipamentului individual de protecție;
- e) măsurile pe care trebuie să le ia lucrătorii, în special personalul de intervenție, în cazul producerii unor incidente și pentru prevenirea incidentelor.

(2) Instruirea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie:

- a) adaptată la evoluția riscurilor și la apariția unor riscuri noi;
- b) repetată periodic, dacă este necesar.

Art. 22. Angajatorul trebuie să informeze lucrătorii cu privire la instalațiile și recipientele lor auxiliare care conțin agenți cancerigeni sau mutageni, să vegheze ca toate aceste recipiente, ambalaje și instalații să fie etichetate clar și lizibil și să expună semnele de avertizare în mod cât mai vizibil.

Art. 23. (1) Pentru informarea lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca:

- a) lucrătorii și/sau reprezentanții lor din întreprindere sau unitate să poată controla dacă prevederile prezentei hotărâri se aplică ori să se poată implica în aplicarea lor;
- b) lucrătorii și/sau reprezentanții lor din întreprindere ori unitate să fie informați cât mai repede posibil asupra unei expuneri anormale, inclusiv expunerile prevăzute la art. 16, asupra cauzelor acestora și asupra măsurilor luate sau care trebuie luate pentru remedierea situației;
- c) să păstreze o listă nominală actualizată a lucrătorilor implicați în activitățile pentru care rezultatele evaluării prevăzute la art. 6 evidențiază un risc pentru sănătatea sau securitatea lor, cu precizarea expunerii la care ei au fost supuși, dacă această informație este disponibilă;
- d) medicul de medicina muncii și/sau medicul de medicină generală/medicină de familie, cu competență în medicina de întreprindere, conform legii, inspectoratul teritorial de muncă și/sau direcția de sănătate publică județeană ori a municipiului București, precum și orice altă persoană responsabilă cu securitatea și sănătatea în muncă să aibă acces la lista prevăzută la lit. c);
- e) fiecare lucrător să aibă acces la informațiile conținute în listă care îl privesc personal;
- f) lucrătorii și/sau reprezentanții lor din întreprindere ori unitate să aibă acces la informații colective care nu conțin nominalizări de persoane.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a) lucrătorii și/sau reprezentanții lor din unitate trebuie să poată controla ori să se poată implica în aplicarea prevederilor prezentei hotărâri, în special cu privire la:

- a) consecințele pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor legate de alegerea, purtarea și utilizarea îmbrăcăminte sau a echipamentului individual de protecție, fără a afecta responsabilitatea angajatorului pentru stabilirea eficacității îmbrăcăminte ori a echipamentului de protecție;
- b) măsurile stabilite de angajator și la care se face referire în art. 16 alin. (1), fără a afecta responsabilitatea angajatorului de a stabili astfel de măsuri.

Art. 24. Angajatorul trebuie să asigure consultarea și participarea lucrătorilor și/sau reprezentanților acestora la procesul de stabilire a măsurilor privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea acestora la acțiunea agenților cancerigeni ori mutageni în timpul activității desfășurate la locul de muncă, în conformitate cu prevederile secțiunii a 6-a a cap. III din Legea nr. 319/2006.

CAPITOLUL III Dispoziții referitoare la supravegherea stării de sănătate a lucrătorilor

SECȚIUNEA 1 Supravegherea medicală

Art. 25. (1) Măsurile pentru supravegherea medicală a lucrătorilor pentru care rezultatul evaluării prevăzute la art. 6 evidențiază riscuri pentru sănătatea sau securitatea lor se stabilesc în concordanță cu reglementările Ministerului Sănătății.

(2) Măsurile pentru supravegherea medicală a lucrătorilor, stabilite în conformitate cu prevederile alin. (1), se asigură de către angajator astfel încât fiecare lucrător care desfășoară activități cu risc pentru securitatea și/sau sănătatea sa la locul de muncă să fie supus unei supravegheri medicale, atât:

- a) înainte de expunerea sa la acțiunea agenților cancerigeni și/sau mutageni, cât și:

b) la intervale de timp regulate, după expunerea sa la acțiunea agenților cancerigeni și/sau mutageni.

(3) Toate aceste măsuri de supraveghere medicală a lucrătorilor sunt concepute astfel încât să fie posibilă aplicarea directă a măsurilor specifice de igienă individuală și de medicina muncii.

(4) Dacă se constată că un lucrător prezintă manifestări clinice susceptibile a fi rezultatul expunerii la agenți cancerigeni sau mutageni, medicul de medicina muncii și/sau medicul cu competență în medicina de întreprindere poate solicita ca și alți lucrători care au suferit o expunere similară să facă obiectul unei supravegheri medicale.

(5) În situația prevăzută la alin. (4) angajatorul trebuie să realizeze o nouă evaluare a riscului de expunere, în conformitate cu prevederile art. 6.

Art. 26. (1) Pentru fiecare lucrător pentru care se asigură supraveghere medicală, medicul de medicina muncii și/sau cu competență în medicina de întreprindere trebuie să întocmească un dosar medical individual.

(2) Medicul de medicina muncii și/sau medicul cu competență în medicina de întreprindere, responsabil cu supravegherea medicală, va propune măsurile de protecție individuală sau măsurile de prevenire care trebuie luate pentru fiecare lucrător.

Art. 27. Lucrătorii trebuie să primească informații și recomandări privind supravegherea medicală de care pot beneficia după încetarea expunerii.

Art. 28. Lucrătorii trebuie să aibă acces la rezultatele supravegherii medicale care îi privesc personal.

Art. 29. (1) Lucrătorii vizați sau angajatorul pot poate să solicite reexaminarea rezultatelor supravegherii medicale.

(2) Costul reexaminărilor rezultatelor prevăzute la alin. (1) se suportă de către solicitant.

Art. 30. Recomandările pentru supravegherea medicală a lucrătorilor sunt prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre, precum și în reglementările Ministerului Sănătății.

SECȚIUNEA a 2-a Păstrarea dosarelor medicale

Art. 31. Toate cazurile de cancer identificate ca rezultat al expunerii în muncă la un agent cancerigen sau mutagen trebuie raportate direcției teritoriale de sănătate publică.

Art. 32. (1) Lista prevăzută la art. 23 alin. (1) lit. c) și dosarul medical prevăzut la art. 26 alin. (1) trebuie păstrate cel puțin 40 de ani de la încetarea expunerii.

(2) În cazul în care întreprinderea își încetează activitatea, angajatorul trebuie să predea direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București documentele prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 33. (1) Pe baza informațiilor disponibile privind agenții cancerigeni sau mutageni, inclusiv a datelor științifice și tehnice care există, precum și a deciziilor Consiliului Uniunii Europene,

valorile limită, ghidurile necesare în utilizare sau adaptările prevăzute la art. 35 alin. (2) se stabilesc/elaborează de o comisie formată din reprezentanți ai Ministerului Sănătății și ai Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și din alți specialiști desemnați de acestea, după caz.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) își elaborează propriul regulament de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului sănătății publice.

(3) Comisia prevăzută la alin. (1), când consideră necesar și în mod fundamentat, poate propune instituțiilor implicate și adoptarea altor dispoziții direct conexe.

Art. 34. Valorile-limită prevăzute la art. 1 alin. (3) și la art. 11, celelalte dispoziții direct conexe, precum și perioada specificată la art. 5 pct. 3 sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 4, după caz, din Hotărârea Guvernului nr. 1.218/2006 privind stabilirea cerințelor minime de securitate și sănătate în muncă pentru asigurarea protecției lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 35. (1) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Adaptările de natură strict tehnică ale anexelor nr. 1 și 2 se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății.

Art. 36. Utilizările pe care diferitele instituții implicate le dau informațiilor prevăzute la art. 31 se țin la dispoziția Comisiei Europene.

Art. 37. Studiile efectuate în domeniu, cu implicarea informațiilor prevăzute la art. 31, precum și utilizările prevăzute la art. 36 vor fi transmise Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, pentru a fi puse la dispoziția Comisiei Europene, la solicitarea acesteia.

Art. 38. Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale aduce la cunoștința Comisiei Europene textul dispozițiilor de drept intern adoptate în domeniul reglementat de prezenta hotărâre.

Art. 39. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

* Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă (a șasea directivă specifică în sensul art. 16 paragraful 1 din Directiva 89/391/CEE), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 158 din 30 aprilie 2004.

ANEXA Nr. 1

TIPURI DE AGENȚI cu acțiune cancerigenă sau mutagenă

A. Lista substanțelor, preparatelor și procedeele care pot duce la apariția cancerului [prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) din hotărâre]

1. Fabricarea auraminei
2. Lucrări care implică expunerea la hidrocarburi policiclice aromate prezente în funingine, gudron de cărbune sau smoală de huilă
3. Lucrări care implică expunerea la pulberi, fumuri sau aerosoli rezultați la prăjirea și electrorafinarea matelor de nichel
4. Procedeele de fabricare cu acid concentrat a alcoolului izopropilic
5. Lucrări care implică expunerea la pulberi de lemn de esență tare. O listă a tipurilor de lemn de esență tare există în volumul 62 al monografiilor referitoare la evaluarea riscurilor de carcinogenitate la om, intitulate "Wood Dust and Formaldehyde" - "Pulbere de lemn și formaldehidă", publicate de Centrul Internațional de Cercetări asupra Cancerului, Lyon, 1995.

B. Alte tipuri de acțiune cancerigenă

Agenți fizici:

- a) radiația solară în exces;
- b) radiații ionizante.

ANEXA Nr. 2

RECOMANDĂRI PRACTICE cu privire la supravegherea medicală a lucrătorilor

1. Medicul de medicina muncii și/sau medicul cu competență în medicina de întreprindere, responsabil cu supravegherea medicală a lucrătorilor expuși la agenți cancerigeni sau mutageni, trebuie să cunoască bine condițiile sau împrejurările expunerii fiecărui lucrător.

2. Supravegherea medicală a lucrătorilor trebuie asigurată în conformitate cu principiile și practicile medicinei muncii; aceasta trebuie să cuprindă cel puțin următoarele măsuri:

- a) înregistrarea antecedentelor medicale și profesionale ale fiecărui lucrător;
- b) anamneza;
- c) dacă este cazul, supravegherea biologică, precum și depistarea efectelor precoce și reversibile.

Se pot decide și alte examene pentru fiecare lucrător care face obiectul unei supravegheri medicale, avându-se în vedere cele mai recente progrese în medicina muncii.

ANEXA Nr. 3 Abrogat(ă)

